

træde i Kraft til paafølgende 1ste Mai. — Der er nu frenkomet et **Udendringsforslag**, som har været omdeelt paa de Herrers **Bladser**, fra den ærede 3die Landsthingsmand for 6te Kreds (**Orholm**), som gaaer ud paa, at Lovforslaget skal blive i samme Tilstand, som da det afgik fra Landsthinget, da det sidst var her under Behandling.

Det stillede **Udendringsforslag** af **Orholm** var saalydende:

At der i 10de og 11te Linie istedetfor „til den Tid“ sættes „inden 15de Marts samme Aar“.

Solberg: Da den Sag, som idag foreligger, var til anden Behandling i dette Thing, var jeg forhindret fra at møde her, og jeg beklager meget, at det var Tilfældet, da jeg da ikke kunde komme til at tale mod det **Udendringsforslag**, som var fremsat af to ærede Landsthingsmænd. Ved tredie Behandling af denne Sag var der frenkomet et **Udendringsforslag**, der gik ud paa, atter at bringe Sagen tilbage til den Stilling, den var i, da den kom til os fra et andet Sted. Uagtet jeg stemte for dette **Udendringsforslag**, saa fandt jeg mig dog ikke beføiet til at tale for det, da jeg fandt det mindre passende at søge at bevæge Thinget til at forandre ved tredie Behandling en Sag, som var vedtaget med saamange Stemmer ved anden Behandling. Idag stiller Sagen sig efter min Formening ganske anderledes. Den Lov, som paa et andet Sted var eenstemmig vedtaget i den Skikkelse, hvori den kom til os, er nu atter i samme Skikkelse kommen tilbage til os, og det **Udendringsforslag**, som idag er stillet af en æret Rigsdagsmand fra **Fyen** (**Orholm**), fik ved Sagens tredie Behandling her i Thinget kun en Majoritet af 6 Stemmer. Jeg mener, at Sagen nu stiller sig ganske anderledes, og der er en ganske anden Opfordring til Thingets Medlemmer, som vare af en anden Mening sidste Gang, vi forhandlede Sagen, til nu at lytte til de Ord, som tale for Lovforslaget, som det er kommet til os fra Folkethinget, end der var dengang, da Sagen var til tredie Behandling. Jeg troer, at vi undertiden skulle glemme, at vi ere Landsthing; ligesom jeg ogsaa troer, at man paa et andet Sted skal glemme, at man er Folkething, for

at mindes, at vi tilsammen udgjøre en Rigsdag, og at det er den, som har den lovgivende Myndighed. Jeg troer, det er godt, at vi mindes, at vi samlede udgjøre en Rigsdag; thi ellers vil det jo saa faare let kunne skee, at der vil kunne komme eensidige Beslutninger tilstede. Jeg har nu gjennemgaaet Sagen nøje, og jeg seer virkelig ikke, at den Grund, som er fremsat til, at vi ikke skulde kunne gaae ind paa Forslaget, som det er kommet til os fra et andet Sted, ere saa vægtige, som man har villet gjøre dem. Det er saaledes blevet paaستاet, at Retten til at appellere vil falde bort, og at det vil være til Skade for de Arbeidsberettigede; men jeg tør tillade mig at udsige, at Retten til at appellere er dog ikke givne, for at trække Sagen i Langdrag, men for at den Sum, som skal erlægges, kan blive bestemt paa en retfærdig Maade. Man har ligeledes sagt, at der ikke er nogen Tvivl om, at Sagen vilde kunne fremmes saaledes, at Huusmændene og de Arbeidspligtige, selv om man vedtager 15de Marts, vilde kunne opnaae Afløsning. Men jeg maa bede Thinget bemærke, at, dersom den kan naaes, saa er der jo ogsaa megen Formodning om, at den vil naaes; thi, dersom de Mænd, der ere udnævnte til Formænd, som jeg ikke tvivler om, ere, hvad man har sagt, særdeles brave, retfærdige og dygtige Mænd, ville de jo søge paa alle mulige Maader at fremme Sagerne saaledes, at de kunne være afgjorte omtrent til den Tid, som Majoriteten i dette Thing har ønsket. Det maa være dem magtpaaliggende, thi derved ville de jo netop fremme en Retfærdigheds handling. Den ærede 7de Landsthingsmand for 6te Kreds (**Ansgaard**) har fort Sagen hen paa et rigtigt Standpunkt ved denne Sags 3die Behandling. Han har sagt, at det jo maatte være vor Hensigt, naar Loven gives, at den kunde komme i Anvendelse, og i Anvendelse paa den Tid, som er tilstillet. Men, siger han, naar nu Forholdene stille sig saaledes, at dette ikke kan skee, hvorfor skal saa de Arbeidsberettigede lide derved. Der er jo noget særdeles Plausibelt herved. Men der er en anden Part, nemlig den Arbeidspligtige, og naar man nu vil sige, at den ene af disse Parter skal lide derved, at Loven